

Dzień 5

Temat dnia: Pracowity jak pszczoła

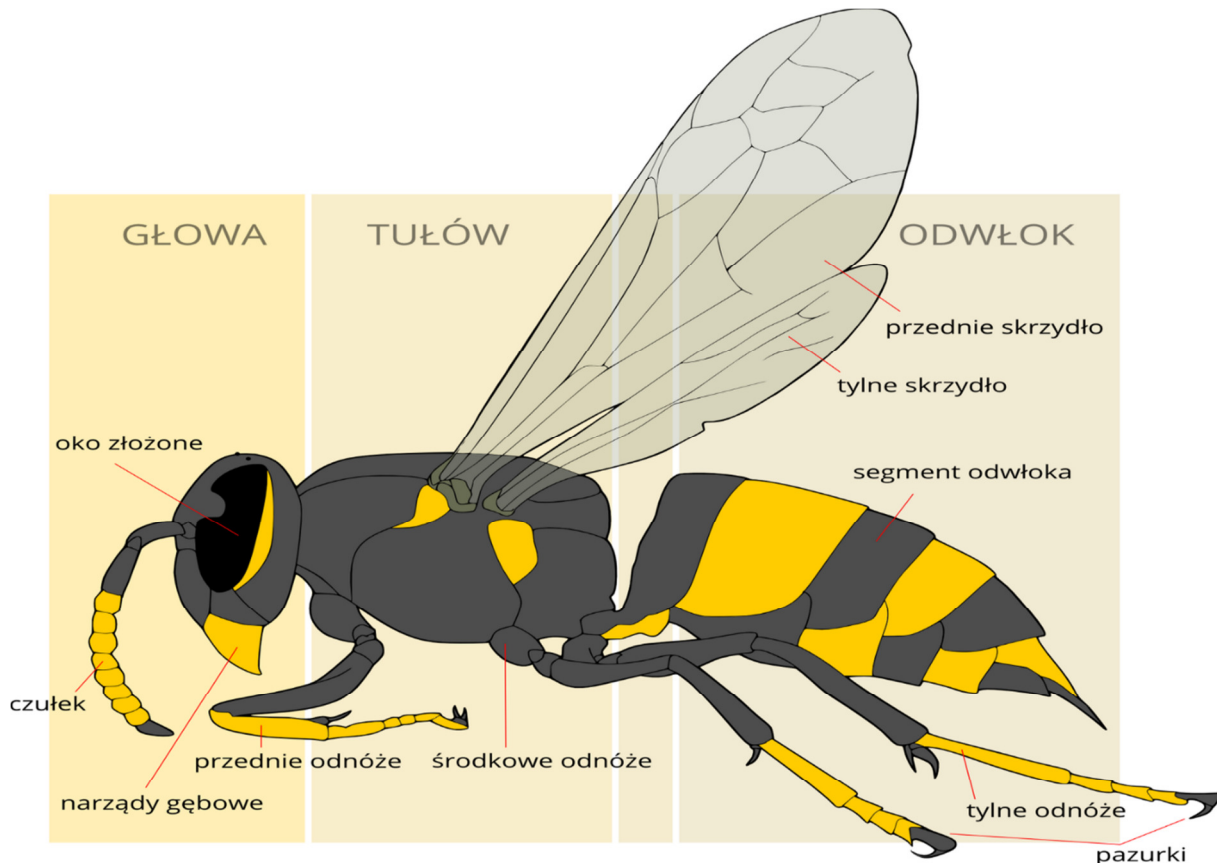
„Co przedstawia obrazek?” – ćwiczenia w mówieniu. Dziecko odkrywa obrazek przedstawiający jakieś zwierzę, owady i nazywa je np.: To jest pszczoła. Następnie dziecko tworzy zdania o pszczole. Rodzic dba o poprawność wypowiedzi. Losujemy kolejny obrazek (Obrazki do zabawy wykorzystujemy z poprzednich dni: kwiaty, ptaki, owady)

„Pasiasta pani” – zagadka.

Co to za panie mają
pasiaste ubranie,
od nich słodki miodek
na pewno dostaniesz. (pszczoły)

Dzieci wypowiadają się na temat wyglądu pszczoły:

- jest czarna w żółte paski
 - ma skrzydła
 - ma czułki
 - cienkie nogi
- Ile ma nóg, skrzydeł, czułek? – przeliczanie.

Wędrówki Skrzata Borówki – Łąka -film edukacyjny

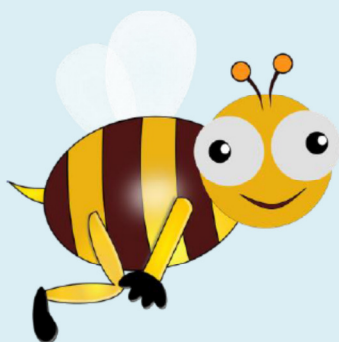
<https://www.youtube.com/watch?v=LKLf5EN1Ff4>

„Od kwiatka do miodu”

– historyjka obrazkowa + wierszyk pt. „Pracowita Pszczola”

„Pracowite pszczółki”

Olga Adamowicz

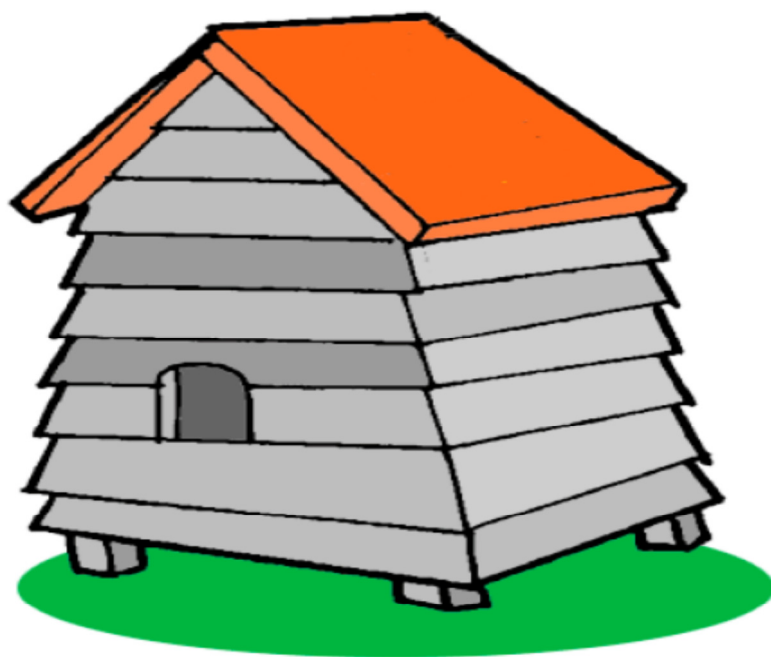
Pszczola to jest owad mały, ale za to doskonały.
Ona w ulu dom swój ma i pracuje tam co dnia.
Zapyla kwiaty, ciężko pracuje, ludzi miodkiem obdarowuje.
W lesie, w powietrzu czy też na łące,
możemy spotkać pszczółek tysiące.
Ciągłe latają, nektar zbierają i wiele siły do pracy mają.
Z zebrany miodkiem, z zachwyty wielkiego,
wracają pszczółki do domu swojego.
Każda to pszczółka jest pracowita, żadna nie próżnuje,
produkuje dla nas miodki i ciężko pracuje.
A my miodki ten lubimy, szybko go zjadamy,
przez co zdrowsi się czujemy i dobre humory mamy.

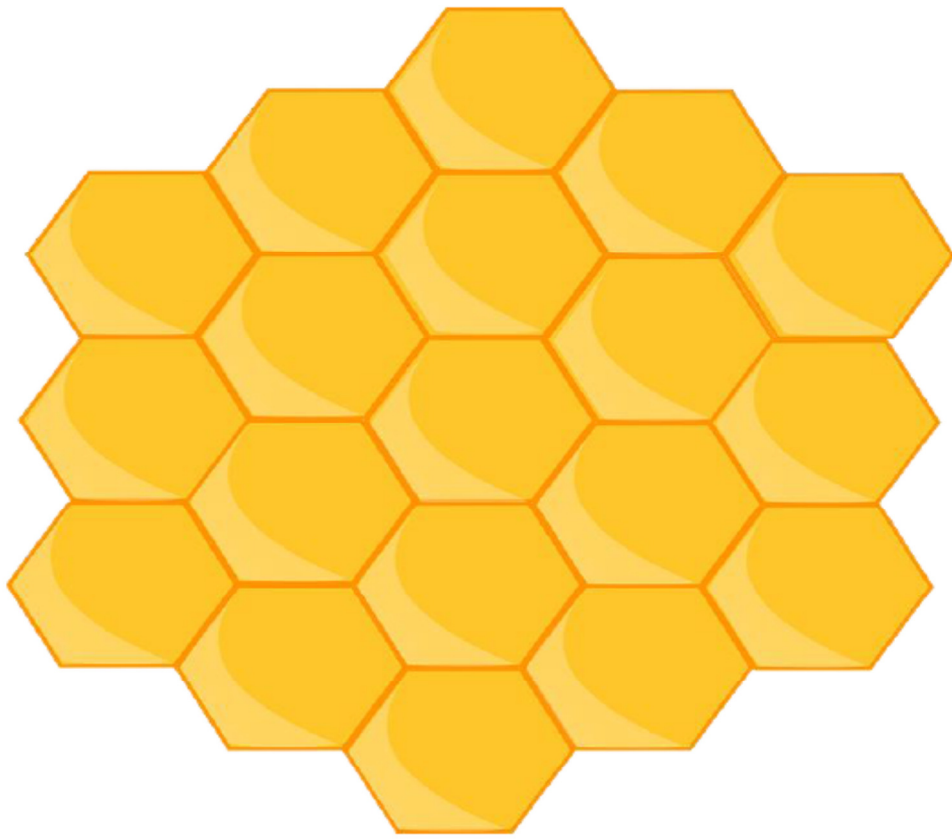
pszczoła

zbieranie nektaru

ul

plaster miodu

miód

Dzieci opowiadają jak powstaje miód i uzasadniają dlaczego należy go jeść.

„Słodki miodek” – degustacja kanapek z miodem. Dziecko wspólnie z rodzicem robi kanapeczki.

Informacje dla rodzica:

Miód wytwarzany jest przez pszczoły z nektaru kwiatów. Owady pobierają go do specjalnego zbiorniczka zwanego wolem miodowym i zanoszą do ula. Tam dokonują przeróbki nektaru, wzbogacają go w enzymy i odparowują nadmiar wody. Gdy miód jest gotowy, zasklepiają komórki woskiem. Miód jest dla pszczoł pokarmem, a ponieważ pszczoły są bardzo pracowite, to gromadzą go tyle, ile zdołają. Człowiek przekonał się, że miód jest zdrowy, więc korzysta z zapasów pszczoł, a w zamian troskliwie się nimi opiekuje i tworzy im odpowiednie warunki do życia. Owady, pobierając nektar, zapylają kwiaty i dzięki temu mamy owoce. Pszczoły porozumiewają się za pomocą tańca i dźwięków. Dawniej pszczoły wykorzystywały naturalne dziuple, a także komory wydrążone przez ludzi w pniu drzewa. Takie ule nazywa się barciami. Ponieważ pszczoły miodne zostały udomowione, zmieniły się ich „mieszkania”. Pszczelarze zakładają dla nich osiedla, tzw. pasieki. Miód to jedna z niewielu rzeczy, które nigdy się nie psują – jeśli tylko umieszczone zostaną w odpowiednim pojemniku, mogą trwać w nim praktycznie w nieskończoność. Znaleziony przez archeologów miód z czasów starożytnego Egiptu okazał się zdatny do spożycia po upływie kilku tysięcy lat! Niesamowitą trwałość miód zawdzięcza swoim właściwościom –naturalnej kwasowości i niskiej wilgotności, które powodują, że to jedno z ostatnich miejsc, w których chciałyby zamieszkać jakiekolwiek bakterie.

„W Stumilowym Lesie” – ćwiczenia oddechowe. Dzieci unoszą ręce w górę jednocześnie wciągając powietrze nosem. Następnie opuszczają ręce w dół mówiąc: „szumi las”.

Słuchanie opowiadania pt.: „Bajka o odważnej pszczole”

Pewnego dnia Michał wyszedł z tatą na podwórko. Tata siedział na ławce i czytał gazetę, a chłopczyk bawił się w piasku. Nagle Michał zobaczył pszczołę i zaczął rozpaczliwie krzyczeć, tata zerwał się, podbiegł do synka.

– Ona chce mnie ugryźć! Boję się jej! – krzyczał malec.

– Znam pewną historię – powiedział tata. Wziął chłopca za rękę, posadził na kolana i zaczął opowiadać. Dawno, dawno temu małe pasiaste owady ze skrzydełkami były bezbronne, miały skrzydełka, tak jak motyle ale nie posiadały żądał. Cały czas ciężko pracowały. Latały do kwiatków, zbierały nektar i robiły z nich miód. Zbiory miały być pożywieniem dla wszystkich pszczółek na długie, zimowe dni. Pracowite pszczoły zbierały

miodek, składały go w ulu i ciągle starały się powiększać zapasy, ani chwili nie odpoczywały. W tym czasie ludzie mieszkający niedaleko pszczół odkryli słodką tajemnicę owadów i urządzali na pszczele ule - złodziejskie napady. Biedne, bezradne pszczoły nie mogły się obronić, ciągle traciły swoje zapasy i nie miały nic do jedzenia na nadchodzącą zimę. Pszczele dzieci płakały z głodu. Płacz poruszył serce małej, wrażliwej pszczółki imieniem Tina, która postanowiła udać się do Królowej i walczyć w imieniu wszystkich pszczół. Zaproponowała Królowej przygotowanie obrony ula. Jednak Królowa wiedziała, że pszczoły w tej walce są z góry przegrane, bo nie mają broni, która pozwoliłaby im wygrać. Tina była zrozpaczona.

– To nie ma żadnego wyjścia?! Musimy się poddać?! – wykrzyknęła.

– Jest jedno wyjście. Daleko stąd, na końcu świata mieszka Królowa Przyrody. Do niej należy się udać i prosić o pomoc, ale ty jesteś malutka, słaba, nie dasz sobie rady, tam nikomu nie udało się dotrzeć. Nie wyruszaj, nie chcę, żeby ciebie spotkał taki sam los! – powiedziała Królowa Pszczół.

– Ależ królowo, muszę wyruszyć w drogę, inaczej wszyscy zginiemy! – odpowiedziała odważna pszczółka. Następnego dnia pszczółka wyruszyła w podróż, przemierzała każdego dnia wiele kilometrów, unikała wielu niebezpieczeństw. Odpoczywała tylko przez chwilę, bo wiedziała, że musi zdążyć przed zimą. Po kilku miesiącach ciężkiej podróży dotarła do Królowej Przyrody i poprosiła ją o pomoc. Dobra Królowa ulitowała się nad pszczółkami i postanowiła dać im czarodziejską różdżkę, po dotknięciu której każda pszczółka otrzymywała żądło do obrony, ale powiedziała Tinie:

– Przekaż pszczółkom, że tego żądła będą mogły użyć tylko w obronie i tylko raz. Po jego użyciu pszczółka straci życie. Wybierzcie ze wszystkich pszczół te, które są odważne, nazwijcie je żołnierzami, niech one bronią ula, gdy inne pszczółki będą pracować. Od tego czasu każda ciężko pracująca pszczółka miała broń, ale pamiętając przestrogę Królowej Przyrody, mogła go użyć tylko w obronie. To pomogło pszczółkom obronić swoje zapasy przed ludźmi...

– Dobrze, że mi opowiedziałeś o Tinie, już się jej nie boję, już teraz wiem, że ona mi nie chce zrobić krzywdy, tylko się broni – powiedział Michał.

– Zobacz, ona tam jeszcze jest, nie może wydostać się z piaskownicy, podaj jej patyk – zawołał tata. I chłopiec podał patyk. Pszczółka wspięła się na niego i odfrunęła.

– Leć, Tina, do pszczołek i powiedz im, że się już ich nie boję i nie zrobię im krzywdy – wołał chłopiec za odlatującą pszczołą. Tak to mały chłopiec zrozumiał, że pszczółka nie jest wrogiem ludzi i nie trzeba się jej bać.

Zabawy ruchowe

<https://www.youtube.com/watch?v=S5TFdKc6TB4>

https://www.youtube.com/watch?v=Vkiw9i_mQSo

<https://www.youtube.com/watch?v=BEu1WLjOokY>

<https://www.youtube.com/watch?v=oGJg1RSOof4>

<https://www.youtube.com/watch?v=3MiyEskvmm8>

Praca w domu

5- latek (cz.4 s.29.)

4-latek (cz.4 s.13.)

ŻYCZYMY UDANEJ ZABWY!!!